4η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΤΣΚΥ

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

ΣΑΒΑΤΟ, 23, τ' Απρίλη 1949.

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

«Ἐκφράζοντας τὴν ἱστορικὴ ἀνάγκη γιὰ μιὰ διεθνῆ δργάνωση τῶν ἐπαναστατῶν προλετάριων, τῶν νεκροθαφτῶν τοῦ καπιταλίστικου συστήματος, ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς εἶναι ἡ μοναδικὴ παγκόσμια δύναμη ποὺ ἔχει πρόγραμμά της τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου καὶ τὸν κομμουνισμό, καὶ ποὺ παλεύει ἀνοιχτὰ σὰν ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ.

Γ. ΔΙΕΘΝΗΣ.—
(Ἔκτο Συνέδριο, 1928 Μόσχα)

Διευθύνεται ἀπὸ	Ὑπεύθυνος :	Γράμματα - Ἀντιπροσφορές :	ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΣ	Συνδρομὲς Ἐσωτερικοῦ :	Κυκλοφορεῖ κάθε ΚΥΡΙΑΚΗ
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ	Λευκωσία — Ἁγ. Ἀντωνίου 1	2η χρονιὰ 84 φύλλο	Χρονιάτικη 10/-. Ἑξάμηνη 5/-	Τιμὴ 1 ΓΡΟΣΙ

ΕΜΠΡΟΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ!

Τὸ Ἀνεργιακό, εἶναι τὸ ζήτημα ποὺ ἔπρεπε ν' ἀπασχολίσει σήμερα τὴν ἡγεσία τοῦ Κυπριακοῦ Ἐργατικοῦ κινήματος, γιατὶ μὲ τὴν ἐπέχταση τῆς οἰκονομικῆς κρίσης, ἡ κάθε μέρα ποὺ περνᾶ προσθέτει καὶ νέες ἑκατοντάδες ἐργατῶν στὸ ἀνεργιακὸ στρατόπεδο.

Πέρασαν ἤδη τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ χρόνια, τῆς ἄνθησης καὶ τοῦ πλούτου, ποὺ δημιούργησε ὁ πόλεμος καὶ μπήκαμε στὰ χρόνια τῆς κρίσης, ποὺ εἶναι συνέπεια τοῦ καπιταλισμοῦ, ποὺ ἔχει σὰ σκοπό του νὰ ξεκληρήσει, νὰ ξεσπιτώσει καὶ νὰ ρίξει στὸ δρόμο τὶς χιλιάδες τῶν ἐργατῶν, τῶν μικρομεσαίων καὶ τῶν φτωχοαγροτῶν, μὰ πιὸ πολλὰ γιὰ νὰ ρίξει στοὺς δρόμους καὶ στὴ δυστυχία τὸ προλεταριάτο, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ τὸ ἐκμεταλλευθεῖ ὅπως ἀκριβῶς θέλει.

Ἔχουμε ὑπ' ὄψη μας ἐπίσημα ἀνακοινωθέντα καὶ, βλέποντας πιὸ μακρυὰ, εἴμαστε βέβαιοι πὼς ἡ ἀνεργία θὰ δυναμώσει σὲ τέτοιο σημεῖο ποὺ οἱ καπιταλιστὲς θὰ τὴν προωθήσουνε ἔτσι ποὺ νὰ ἐκμεταλλευθοῦνε τὸ ρίξιμο τῶν μεροκαμάτων καὶ τῶν μισθῶν, ἄσχετα ἂν ὁ βιωτικὸς τιμάριθμος πάει πρὸς τὰ πάνω.

Ξέρουμε πὼς σήμερα οἱ μεταλλευτικὲς ἑταιρίες τοῦ τόπου μας ἔχουνε ψηφίσει κονδύλια γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν μεταλλείων τους, μὰ ἀποφεύγουνε σκόπιμα τὴν ἔναρξη τῶν δουλειῶν, ἔχοντας ὑπ' ὄψη τους πὼς μὲ τὸ μπάσιμο τοῦ χειμῶνα καὶ τὸ κλείσιμο τῶν δουλειῶν — σὰν συνέπεια αἱ σημερινοὶ ἐργάτες θἄνε τότες ἄνεργοί — θὰ πάρουνε μὲ εὐκολία τοὺς ἐργάτες ποὺ θέλουνε μὲ νέα ξεπεσμένα μεροκάματα, ἔτσι ποὺ πάνω στὴ ράχη τῆς ἐργατικῆς τάξης θὰ μποροῦνε νὰ κάνουνε τὸ συναγωνισμό τους μὲ τὶς ἄλλες μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις.

Ὅλα αὐτά, δὲν πιστεύουμε πὼς δὲν τἄχει διακρίνει ἡ νὰ μὴν τἄχει καταλάβει ἡ σημερινὴ ἡγεσία τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Καὶ ὅμως τί μέτρα ἔχει πάρει καὶ τί ἔχει κάνει πάνω στὸ ἀνεργιακό ; Βλέποντας τὴν κατάσταση αὐτὴ μὲ τὸ φακὸ τῆς πραγματικότητος, ἔχουμε ἀντίθετα νὰ ποῦμε, πὼς, ἡ ἡγεσία καταπιάστηκε μὲ ἀγῶνες ἄσχετους μὲ τὴν πλευρὰ αὐτὴ τοῦ κινήματος, καὶ ἔριξε μιὰ γιὰ πάντα στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων τὸ ἀνεργιακό.

Τὰ «λαϊκὰ» δημοτικὰ συμβούλια ποὺ βγήκανε μὲ τὴν ψῆφο τῆς ἐργατικῆς τάξης εἶχανε μέσα στὸ πρόγραμμά τους καὶ τὴν προώθηση τοῦ ἀνεργιακοῦ προβλήματος, ὅπως καὶ κάθε ἐπίμαχου ζητήματος τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Ἀντίθετα μ' αὐτά, βλέπουμε τὰ δημοτικὰ συμβούλια, τὶς ἐφημερίδες, καὶ τὴν ἡγεσία νὰ καταπιάνεται μὲ ζητήματα ἄσχετα μὲ τὴ μάζα, γιὰ παράδειγμα γιὰ τὸ κερὶ τῆς Ἐκλιπαρίας, γιὰ τὴν ἐξομολόγηση τῶν γυναικῶν, γιὰ τὴ διοργάνωση χορῶν καὶ ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων, γιατὶ παπᾶς μετάλαβε Τοῦρκο, καὶ γιὰ τὴν ἕνωση μὲ τὴν «μήτηρ Ἑλλὰς» κ.τ.ρ., ἀδιαφορώντας ἂν ἡ μάζα ἀντιμετωπίζει κιόλας τὴν πεῖνα. Συγκεντρώνουνε λεφτὰ γιὰ δημάρχους, ἀποκόπτουνε μεροκάματα γι' αὐτὸ τὸ σκοπό, καὶ βάζουνε τοὺς ἐργάτες νὰ δουλεύουνε δωρεὰν στὰ Δημαρχεῖα.

Κατὰ τὴ δική μας ἀντίληψη τὸ ἀνεργιακὸ πρόβλημα πιστεύουμε πὼς δὲν μπορεῖ νὰ κλείσει μὲ τὴ συγκέντρωση τῆς Σκάλας καὶ τῆς Λεμεσοῦ. Οὔτε καὶ ἔκλεισε μὲ τὸ νὰ πᾶνε μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνέργους μας στὴ φυλακή. Ὁ ἀγῶνας αὐτός, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ μαχητικοὺς τῆς ἐργατικῆς τάξης, χρειάζεται ὀργάνωση καὶ πειθαρχία, μὰ πρὸ παντὸς χρειάζεται καθοδήγηση.

Πρέπει ν' ἀρχίσουμε ἐντατικὴ δουλειὰ γιὰ τὴν ὀργάνωση τῶν ἀνέργων. Χρειάζεται ἀκόμα νὰ τοὺς καθοδηγήσουμε σωστά, καὶ νὰ τοὺς ὁδηγήσουμε στὸν τελικὸ ἀγῶνα, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ποὺ θὰ ὑποχρεώσει τὴν Κυβέρνηση καὶ τὰ Δημαρχεῖα στὸ ἄνοιγμα παραγωγικῶν ἔργων γιὰ τοὺς ἀνέργους.

Ἔχουμε νὰ τονίσουμε πὼς τὰ «λάθη» τοῦ περασμένου ἀνεργιακοῦ ἀγῶνα 1939—1941, δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθοῦνε, καὶ δὲ θέλουμε νὰ γίνει ὅπως στὸ παρελθό, δηλαδὴ ἀγώνας «ἀνακουφιστικῶν ἔργων».

Οἱ ἐργάτες δὲ ζητιανεύουν, ἀλλὰ θέλουν παραγωγικὴ δουλειὰ γιὰ νὰ ζήσουν. Καὶ τονίζουμε πὼς θὰ σταθοῦμε ἀγρυπνοι φρουροὶ καὶ σ' αὐτὸ τὸν τίμιον ἀγῶνα, καὶ θὰ χτυπήσουμε ἀμείλιχτα κἰθε προδοσία ἐνάντια στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ ψωμὶ τῶν ἀνέργων μας.

ΟΠΩΣ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΜΕ !

Ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ τῆς Διεθνοῦς Γραμματείας τῆς 4ης Διεθνοῦς, πρὸς τὸ Συνέδριο, τὴ Κ.Ε καὶ τὰ Μέλη τοῦ Κ.Κ. Γιουγκοσλαβίας

(ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΥΑ Η ΚΑΘΑΡΣΗ !)

(Ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Δὲ σκοπεύουμε νὰ σᾶς καθορίσουμε ὁριστικὴ γραμμή. Καταλαβαίνουμε ὅτι θὰ συναντήσετε πολλὲς δυσκολίες, σὲ μιὰ χώρα κακῶς ἐξοπλισμένη καὶ κατεστραμμένη ἀπ' τὸ πόλεμο. Θέλουμε μόνο νὰ σᾶς ὑποδείξουμε ἐκεῖ να πού, κατὰ τὴ γνώμη μας, εἶναι ὁ μεγάλος δρόμος ποὺ μπορεῖ νὰ σᾶς ἐπιτρέψει νὰ στεριώσετε τὴ πολιτικὴ τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης, ποὺ μονάχα αὐτὴ θὰ σᾶς ἐπιτρέψει νὰ διεξάγετε νέες μάχες τῶν μαζῶν, νὰ τὶς διεγείρετε καὶ νὰ θριαμβεύσετε μαζί των.

Τὸ νἀκολουθήσετε αὐτὴ τὴ γραμμὴ σημαίνει πὼς πρέπει, πρωτ' ἀπ' ὅλα, καὶ στὴ Γιουγκοσλαβία νὰ βασισθεῖτε ἀποκλειστικὰ πάνω στὴν ἐπαναστα-

(Στὴ 3η σελίδα)

ΟΠΩΣ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Ο ΤΡΟΤΣΚΥ

Μιὰ ματιὰ στὰ Παρασκήνια τοῦ Στρατηγικοῦ χώρου

ΟΙ ΝΕΕΣ ΜΕΘΟΔΕΣ «ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ»

Ὅπως πολὺ σωστὰ προβλέπει ὁ Τρότσκυ ἡ ἀνάπτυξη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ γενικὰ τοῦ διεθνοῦς προλεταριάτου, ἤτανε ἐπόμενο πὼς θἄφερνε ὁπωσδήποτε μιὰ μέρα σὲ σύγκρουση τὴν ἡγετικὴ γραφειοκρατία αὐτοῦ τοῦ προλεταριάτου, μὲ τὴ θερμιδωριανὴ γραφειοκρατία τοῦ Κρεμλίνου.

Αὐτὴ ἡ πρόβλεψη ποὺ γίνηκε πολὺ πιὸ μπροστὰ ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη, ἐπιβεβαιώθηκε ἀπόλυτα μὲ τὴ σύγκρουση Τίτο-Κομινφόρμ ποὺ εἶναι στὴν οὐσία της, σύγκρουση Τιτοϊσμοῦ — Σταλινισμοῦ, ποὺ ἡ λεπτομερειακὴ της ἀνάλυση ἀφίνει τὸ πεντακάθαρο συμπέρασμα πὼς Τιτοϊσμὸς καὶ Σταλινισμός, δὲν εἶναι κάτι τὸ ἐντελῶς ἀσυμβίβαστο, ποὺ γεννᾶ διαμάχες καὶ ἐπιθέσεις ἀνάμεσα στὶς χῶρες τοῦ Στρατηγικοῦ χώρου τῆς ΕΣΣΔ. Ἀλλ' ἀποτελεῖ τοῦτο μιὰ ὑψιστη προσπάθεια τῆς Σταλινικῆς γραφειοκρατίας γιὰ νὰ περάσει κάτω ἀπὸ τὸ δικό της τὸν ἔλεγχο ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ ποὺ τὸ παζάρεμα μὲ τοὺς ἰμπεριαλιστὲς στὸν τελευταῖο πόλεμο, εἶχε ἀφίσει σὰ λεία πολέμου στὴ Ρωσσικὴ Κυβέρνηση.

Ο ΤΙΤΟΪΣΜΟΣ ΒΡΙΣΚΕΙ ΚΙ' ΑΛΛΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ.

Ὕστερα ἀπὸ τὴ μακροχρόνια διαμάχη ἀνάμεσα στὰ Κομμουνιστικὰ Κέμματα Ρωσίας Γιουγκοσλαυΐας, ποὺ τελευταῖα ἔχει γίνει διαμάχη Τίτο — Κομινφόρμ, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν θαρραλέα καὶ σταθερὴ στάση ποὺ κράτησε μπροστὰ στοὺς ἐπιχρίτες του ὁ Τίτο καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ἤτανε ἐπόμενο πὼς θἄβρισκαν ἀρκετοὺς ὑποστηριχτὲς μέσα στὶς τάξεις τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Ἔτσι παρὰ τὴν προσπάθεια καὶ τὴν καθημερινὴ ἐπαγρύπνηση τῆς N.K.B.Δ. τὸ κίνημα ἀντίστασης τοῦ Τίτο ξεπέρασε πολὺ γρήγορα τὰ σύνορα τῆς Γιουγκοσλαυΐας κι' ἁπλώθηκε σ' ὅλες τὶς χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Ἕνας νέος Τίτο πρέβαλε στὴν ἀρχὴ στὴν Πολωνία ὄχι, ὅμως μὲ τὴν ἐπαναστατικὴ πεῖρα ποὺ συγκέντρωνε ὁ ἡγέτης αὐτῆς τῆς τάσης ποὺ λέγεται Τιτοϊσμός. Γι' αὐτὸ ὁ Γκομούλκα δὲν τὰ κατάφερε νὰ κρατηθεῖ στὸ πόστο του καὶ, παρὰ τὴν ἀντιταρσία του ἐνάντια στὸ Κρεμλίνο, ἀναγκάσθηκε νὰ ὑπογράψει τελικὰ ὁ ἴδιος τὴν καταδίκη του. Μετὰ ἀπὸ τὸ Γκομούλκα, ὁ ἡγέτης τοῦ Κ. Κ. Γαλλίας ὁμολόγησε κι' αὐτὸς τὸ «λάθος»του γιὰ νὰ ἔλθει κατοπινὰ ἡ σειρὰ τοῦ Κοστώφ τῆς Βουλγαρίας ποὺ κι' αὐτὸς προσπάθησε νὰ ξεσηκωθεῖ ἐνάντια στοὺς ἄρχοντες τοῦ Κρεμλίνου, γιὰ νὰ χάσει κι' αὐτὸς ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι, τὸ πόστο του καὶ νὰ σωπάσει μπροστὰ στὸν κίνδυνο νὰ χάσει καὶ τὴ ζωή του.

Καὶ στὴν Ἐλεύθερη Ἑλλάδα ὁ Τιτοϊσμὸς φαίνεται πὼς εἶχε ἁπλώσει κατὰ κάποιο τρόπο τὶς ρίζες του. Ὁ Μάρκος ἡ Χρύσα καὶ ποιὸς ξέρει πόσοι ἄλλοι ἀκόμα, «ἀπεχώρησαν» ἀπὸ τὸ καθῆκο γιὰ «λόγους ὑγείας» καὶ δὲν ἔχουνε ἀκόμα δώσει σημεῖα ζωῆς. Κι' αὐτοὶ κατηγορήθηκαν σὰν Τιτοϊστὲς καὶ ἀπομονωθήκανε ὕστερα ἀπὸ ὑπόδειξη τῆς Κομινφόρμ ποὺ ἀγωνίζεται, μὲ τὸ μαχαῖρι στὰ δόντια, γιὰ νὰ κρατήσει τοὺς ὑπηκόους της σὲ τάξη γιὰ νὰ μὴ ἐξεγερθοῦν ἐνάντια στὶς ἐπεμβάσεις της στὰ ἐσωτερικὰ τῶν χωρῶν ποὺ καθοδηγεῖ ὅπως ἔχει κάνει καὶ ὁ Τίτο.

Ο ΔΗΜΗΤΡΩΦ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΕ «ΘΕΡΑΠΕΙΑ»

Ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους κομμουνιστὲς ποὺ τὸ ὄνομά του γίνηκε γνωστὸ σὲ Παγκόσμιο κλίμακα, ὁ Βούλγαρος κομμουνιστὴς ἡγέτης Δημητρώφ, ποὺ μὲ τὸν Τίτο εἶχανε ὀργανώσει τὶς βάσεις γιὰ μιὰ Σοσιαλιστικὴ Σοβιετικὴ Δημοκρατία στὰ Βαλκάνια, ὅπως λέει τὸ Ρέουτερ βρίσκεται τώρα στὴ Μόσχα «ἄρωστος, καὶ ὑποβάλλεται σὲ εἰδικὴ θεραπεία». Στὸ μεταξύ, ὅπως μεταδόθηκε ἀπὸ τὴ Σόφια, ὁ Δημητρὼφ ἀντικαταστάθηκε στὴ θέση τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τὸ Βασίλη Κολαρώφ.

Πολὺ περίεργα πράγματα συμβαίνουνε τώρα τελευταῖα στὶς χῶρες τοῦ στρατηγικοῦ χώρου τῆς Σοβ. Ρωσσίας. Ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν «Κομμ. Κομμάτων» ἀντικαθίστανται ἀπὸ ὁλότελα ἄγνωστα πρόσωπα, καὶ κανένας δὲ μπορεῖ νὰ ξέρει γιὰ τὴν τύχη τους.

Ὁ Μάρκος, ἡ Χρύσα, ὁ Δημητρώφ, ὁ Κοστώφ, ὁ Γκομούλκα, καὶ πόσοι ἄλλοι ἀντικαταστάθηκαν ἀπὸ ἄλλα πρόσωπα, χωρὶς νὰ δοθοῦνε στὶς μάζες οἱ πραγματικοὶ λόγοι γιὰ τὴν ἀντικατάστασή τους. Τὸ μόνο ποὺ ἔχει ἐπίσημα λεχθεῖ εἶναι πὼς ἄλλοι ἀπ' αὐτοὺς «ἀρωστήσανε» ξαφνικὰ καὶ ἀντικατασταθήκανε, κι' ἄλλοι πάλι χάσανε τὸ προσανατολισμό τους καὶ ὑπογράψανε τὴν ἄλλη κιόλας μέρα, δήλωση τυφλῆς ὑπακοῆς στὸ Στάλιν καὶ τὴν Κομινφόρμ, χωρὶς νὰ δώσουνε πάνω σ' αὐτὸ μιὰ ἐξήγηση στὶς μάζες.

Ἐμεῖς οἱ Τροτσκιστὲς πιστεύουμε ἀπόλυτα πῶς κεῖνο ποὺ γίνεται, στὴν πραγματικότητα, μὲ τοὺς ἡγέτες τῶν «Κομμ. Κομμάτων» μέσα στὰ «Λαϊκοδημοκρατικὰ» καθεστῶτα εἶναι τοῦτο : Γιὰ ν' ἀποφύγει ὁ Σταλινισμὸς μιὰ προέχταση ἐπικίνδυνη τοῦ Τιτοϊσμοῦ μέσα στὸ ἐσωτερικό του,

(Στὴ 2η σελίδα)

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ:

Ἐπιστολὴ τῶν «Τεταρτοδιεθνιστῶν» Λευκωσίας, κι' ἀπάντηση μας

ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗ Ἢ ΕΝΩΣΗ ;

ΤΙ ΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΑΞΙΚΑ ΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Ὕστερα ἀπὸ τὴ χρεωκοπία καὶ τὸ ξέφτισμα τῆς «Συμβουλευτικῆς», ποὺ πήγασε ἀπὸ τὴν ἀπροθυμία τοῦ ΑΚΕΛ νὰ ὀργανώσει τὸ ταχύτερο τὴ μάχη τῶν μαζῶν, πάνω στὸ πιὸ οὐσιώδικο καὶ τὸ πιὸ πρωταρχικὸ πολιτικὸ καὶ ταξικό τους αἴτημα, ποὺ ἐκφράστηκε μὲ τὴν παλλαϊκὴ ἀπαίτηση γιὰ παραχώρηση πολιτικῶν ἐλευθεριῶν στὸν τόπο, τὴν κατάργηση ὅλων τῶν ἀνελευθέρων κι' ἀντιδημοκρατικῶν νόμων, καὶ τὴ δημοκρατικοποίηση τοῦ τόπου, μπροστὰ στὴν Κυπριακὴ Ἐργατικὴ Τάξη μπαίνει τώρα ξεκάθαρα, καὶ ἐπιταχτικὰ τὸ δίλλημα: Νὰ υἱοθετήσουνε τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν πολιτικὴ γραμμὴ τοῦ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (4ΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ποὺ καλεῖ τὶς μάζες σ' ἔντονο ταξικὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν παραχώρηση πολιτικῶν ἐλευθεριῶν στὸν τόπο, σ' ἀγῶνα δύσκολο καὶ σκληρό, γιὰ τὸ κέρδισμα τοῦ πρωταρχικοῦ ταξικοῦ καὶ πολιτικοῦ αἰτήματος τῶν μαζῶν, γιὰ μιὰ Κυρίαρχη κι' Ἐλεύθερη Συνταχτικὴ Ἐθνοσυνέλευση, ποὺ νὰ συντάξει τὸ Σύνταγμα ἐκεῖνο ποὺ θἄναι σύμφωνο μὲ τὴν ἐπιθυμία τῆς πλειοψηφίας τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, ἢ νὰ προσαρμοστοῦνε πάνω στὴν «καινούργια» πολιτικὴ γραμμὴ τῆς «νέας» κεντρικῆς καθοδήγησης τοῦ ΑΚΕΛ, ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὸ κενὸ σὲ νόημα καὶ περιεχόμενο, «Ἕνωση καὶ μόνον Ἕνωση»!!

Κεῖνο ποὺ οἱ συγκεκριμένες ἀντικειμενικὲς καὶ ὑποκειμενικὲς συνθῆκες τοῦ τόπου, ἀναγκάζουνε τὸ προλεταριάτο νὰ δεῖ ξεκάθαρα καὶ νὰ ἐκλέξει ἀνάμεσα στὴ δική μας τὴν ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΙΚΗ, καὶ τὴ Σταλινικὴ θέση, εἶναι ὁ ἄμεσος κίνδυνος ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ κρίση ποὺ ἔχει ἁπλωθεῖ κιόλας σὲ Παγκύπρια κλίμακα, καὶ ἀπειλεῖ νὰ ρίξει στοὺς δρόμους, στὴν ἀνεργία καὶ τὴ δυστυχία τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Κυπριακῆς Ἐργατικῆς Τάξης καὶ ποὺ ἴναι, ὡς ἕνα μεγάλο βαθμό, ἐπακόλουθο τῆς ἀντεργατικῆς κι' ἀντιλαϊκῆς πολιτικῆς τῆς Κυβέρνησης, ποὺ ἔχει τώρα ὅλες τὶς Νομικές, διοικητικὲς καὶ ἐκτελεστικὲς ἐξουσίες, συγκεντρωμένες μονοπωλειακὰ καὶ αὐταρχικὰ στὰ χέρια της.

Αὐτὸ τὸ κακὸ γιὰ νὰ ἐκλείψει καὶ γιὰ νὰ υἱοθετηθεῖ μιὰ συνεπὴς φιλολαϊκὴ καὶ φιλεργατικὴ πολιτικὴ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση, δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ λέμε: «Νὰ φύγουνε οἱ Ἐγγλέζοι ἀπὸ τὸν τόπο μας», ὅπως λέει καθημερινὰ τὸ ΑΚΕΛ, οὔτε εἶναι ἀρκετὸ νὰ φωνάζουμε «Ἕνωση καὶ μόνον Ἕνωση» ὅπως λέει ἡ «καινούργια» καθοδήγηση τοῦ ΑΚΕΛ καὶ τῶν ἄλλων λαϊκῶν Ὀργανώσεων.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, μήτε ἡ οἰκονομικὴ κρίση μπορεῖ νὰ ἀποφευχθεῖ, οὔτε τὰ ἐργατικὰ καὶ τὰ λαϊκὰ συμφέροντα μποροῦνε νὰ βροῦν μιὰ θετικὴ λύση. Γιατὶ ὅτο κι' ἂν φωνάζουμε, κι' ὅσο κι' ἂν συνθηματολογοῦμε κνὰ φύγουν οἱ Ἐγγλέζοι, καὶ νὰ ἱκανοποιηθοῦνε τὰ ἐργατικὰ καὶ τὰ λαϊκὰ αἰτήματα, δὲν κάνουμε τίποτα ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ βίνουμε στοὺς καταχτητὲς μας τὴν εὐκαιρία νὰ ὀργανώνουνε ἀνενόχλητα καὶ νὰ σταθεροποιοῦνε τὴν κυριαρχία τους πάνω στὸ σβέρκο τοῦ λαοῦ μας.

Τὸ σύνθημα Ἕνωση καὶ μόνον Ἕνωση», εἶναι σύνθημα ἀπατηλό, ποὺ περικλείει μέσα του τὴ δυνατότητα νὰ μετατρέφει τὴ χώρα μας ὁ Ἐγγλέζικος Ἰμπεριαλισμὸς σὲ πηγὴ φτηνῶν πρώτων ὑλῶν γιὰ τὴ βιομηχανία του, καὶ σὲ πεδίο ἐλεύθερης διάθεσης τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων του, ποὺ γιὰ νὰ γίνει ἔτσι, ὅπως τὸ θέλει ὁ Ἰμπεριαλισμός, θὰ πρέπει νὰ πέσει πολὺ χαμηλὰ τὸ βιωτικὸ ἐπίπεδο τῶν μαζῶν, κι' ὁ μόνος δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ ἀκατάσχετα σ' αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ οἰκονομικὴ κρίση.

Τὸ ΑΚΕΛ καὶ οἱ ἄλλες λαϊκὲς ὀργανώσεις, ἐγκατέλειψαν τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Αὐτοκυβέρνηση τοῦ τόπου, ὅταν εἶδανε πὼς ἡ περίοδος τῆς ἀκαδημαϊκῆς συζήτησης καὶ τοῦ παζαρέματος μὲ τὸν Ἰμπεριαλισμὸ εἶχε κλείσει, κι' ὅταν μπροστά τους ἄρχισε νὰ ξανοίγει ἡ περίοδος τῆς μαχητικῆς διεκδίκησης, ἡ περίοδος τῆς ἔντονης καὶ τῆς σκληρῆς πάλης γιὰ τὸ κέρδισμα τῆς Συνταχτικῆς Ἐθνοσυνέλευσης.

Τὰ πρῶτα θύματα τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴ δημοκρατία, σκόρπισαν τὴν ἡττοπάθεια καὶ τὸν τρόμο μέσα στὶς τάξεις τῆς γραφειοκρατίας καὶ τὴν ἔκαναν ὅπως πάντα, νὰ κοιτάξει τὰ δικά της οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ ὠφέλη, νὰ ἐγκαταλείψει τὰ ταξικὰ συμφέροντα τῆς μάζας, καὶ ν' ἀλλάξει ἀμέσως πολιτικὴ γραμμή, στὴ μέση τοῦ ἀγῶνα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴ χάσει ἡ ἴδια τὰ κέρδη της (δὲ μᾶς ξάφνιασε καθόλου, γιατὶ εἶναι ἡ αἰώνια ταχτικὴ τῶν ὅπου γῆς Σταλινικῶν) ποὺ ἀπορρέουνε ἀπὸ τὴν προνομιοῦχα θέση, ποὺ ἔχει ἐξασφαλίσει πάνω στὴ ράχη τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Ἡ «καινούργια» πολιτικὴ γραμμὴ τῆς καθοδήγησης εἶναι λιποταξία καὶ προδοσία τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὸ ψωμὶ καὶ γιὰ τὴ λευτεριὰ τοῦ προλεταριάτου. Καί, σὰ συνέπεια ἄμεση, αὐτῆς τῆς λιποταξίας καὶ τῆς «καινούργιας» πολιτικῆς γραμμῆς τῆς «καινούργιας» καθοδήγησης εἶναι : Ἡ ἀνεργία καὶ ἡ δυστυχία ἁπλώνεται ὁλόγυρα σὲ βάρος τῆς ἐργατικῆς τάξης, καὶ νούργια δεσμὰ σφυρηλατοῦνται σὲ βάρος τοῦ προλεταριάτου καὶ τῶν συμμάχων του, κι' ὁλόκληρη ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία τοῦ τόπου μας ὁδηγεῖται μέσα στὸν ἀκατάσχετο χείμαρρο τῆς καταστροφῆς ποὺ ἄνοιξε κιόλας ἡ παγκόσμια οἰκονομικὴ κρίση.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα τοῦ τόπου δὲν ἔχουνε στὸ νοῦ τους νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῶν μαζῶν. Μήτε τὸ ΑΚΕΛ, οὔτε τὸ ΚΕΚ, ἔχουνε τὴ θέληση νὰ δοῦνε αὐτὰ τὰ προβλήματα καὶ νὰ δουλέψουνε γιὰ τὴ λύση τους.

ΜΟΝΟ τὸ Τροτσκιστικὸ Κόμμα Κύπρου, σὰν κόμμα τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν ἀγωνίζεται μὲ συνέπεια γιὰ τὴ λύση τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν αἰτημάτων τῶν μαζῶν. Μόνο τὸ Τροτσκιστικὸ Κόμμα Κύπρου δίνει τὴ σωστὴ καθοδήγηση στὶς μάζες σὲ κάθε τομέα τῶν ἐργατο-αγροτικῶν διεκδικήσεων.

(Στὴ 2η σελίδα)

ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΜΑΣ!

ΜΕ ΑΔΙΑΛΛΑΧΤΟ ΑΓΩΝΑ !

Τὸ ΑΚΕΛ, ὅπως ὁ καθένας ξέρει, ὀφείλει τὴν ὕπαρξή του στὸν «ἀντιφασιστικὸ ἀγῶνα» ποὺ ἔκανε μέσα στὸ δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, γιὰ τὴν «Ἐλευθερία» καὶ τὴν «αὐτοδιάθεση» τῶν λαῶν. Καὶ δὲ μποροῦσε παρὰ νὰ δρέψει καὶ τοὺς καρποὺς τῆς «Νίκης» του κατὰ τοῦ φασισμοῦ....

Ἔτσι οἱ συναγωνιστές καὶ οἱ συμπολεμιστές του γιὰ νὰ φανοῦνε συνεπεῖς μὲ τὶς ἀρχὲς ποὺ εἶχανε διακηρύξει ἀφαιροῦνε τώρα ἀπὸ τοὺς ἡγέτες τοῦ ΑΚΕΛ τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίσουνε, γιατὶ κατα δικάσθηκαν γιὰ κεῖνα ἀκριβῶς τὰ ἴδια ἰδανικὰ ποὺ γι' αὐτὰ εἶχανε πολεμίσει μαζύ τους.

Αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἀποδεικνύει τὴ «συνέπεια» τῶν καπιταλιστῶν σὲ ὅτι ἀφορᾶ τὶς ὑποσχέσεις τητα» τῶν Σταλινικῶν πάνω στὴν ἔκβαση τῶν «ἀγώνων» τους.

Ἡ λευτεριὰ ἀπὸ τὸν καπιταλισμὸ ἀποσπᾶται μόνο μὲ ἀδιάλλαχτους ἀγῶνες ἐνάντια σ' αὐτό, καὶ ὄχι μὲ «ἐλιγμοὺς» καὶ ἐρωτοτροπίες μαζύ του, ἔστω κι' ἂν αὐτὸς ὑπόσχεται τὴν παραχώρησή της —δηλ. «λαγοὺς μὲ πετραχήλια»....

★

ΓΙΑ ΤΟΥΣ «ΚΑΛΩΣ» ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΜΕΝΟΥΣ...

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Τετάρτης Διεθνοῦς Λεμεσοῦ δηλώνει κατηγορηματικὰ πὼς ἡ θέση της στὶς *Δημοτικὲς ἐκλογὲς δὲν* εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴ θέση ποὺ πῆρε τὸ Κόμμα στὴν *Παγκύπρια* Συνδιάσκεψη.

Καὶ πὼς ποτὲς τὸ Κόμμα μας, δὲ θὰ ἐξυπηρετήσει νόθες καὶ προδοτικὲς καταστάσεις.

Κι' αὐτὰ σὰν ἀπάντηση στὸν «καλῶς πληροφορημένον» «Ν. Κ. Φύλακα» (21)4)49 καὶ ΣΙΑ.....

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΕΤΑΡΤΟΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ
ΚΟΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

Η ΜΑΖΑ ΓΡΑΦΕΙ !

ΕΙΜΑΣΤ' ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ!

Εἴμαστ' ἐμεῖς οἱ τυπογράφοι,
ποὺ τὸ «Κισμὲτ», «ἡ Μοῖρα γράφει»
ἢ τὸ «θὰ μείνουμε στὸ ράφι»,
δὲν ἔχουν πέραση σ' ἐμᾶς !

Μὰ μὲ τὸ νοῦ καὶ τὴ καρδιά μας
τὴν ἀτσαλένια ἑνέτητά μας,
καὶ μὲ τὴ ΚΟΚΚΙΝΗ γροθιά μας
θὰ σπάσει πιὰ κάθε βραχνάς !

Κι' ἀπὸ τὰ μάβρα τὰ στοιχεῖα,
τὴ φάγουσα τὴν ἀμμωνία,
καὶ τὸ χτικιὸ—κλῆρονομία—
μέχρι τὸν «ἕβδομο οὐρανό»,

δίχως μπαμπούλα πιὰ κανένα,
θὰ ὑψώσουμε φωτογραμμένα,
—μὲ ἴδρο καὶ γαῖμα ζυμωμένα—
στερεὰ στοιχεῖα, τὸ: ΛΥΤΡΩΜΟ !

6)4)49 ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ

Μιὰ ματιὰ κλπ.

(Ἀπ' τὴ 1η σελίδα)

καὶ γιὰ νὰ μπορέσει νὰ κρατηθεῖ στὰ πόδια του σὰν κυρίαρχη δύναμη πάνω στὴ ραχη τοῦ Διεθνοῦς προλεταριάτου, χτυπάει ἀμείλιχτα κάθε προσπάθεια ποὺ κλείει μέσα της ἄμεσα ἢ ἔμμεσα τὴν ἀντιπαρσία ἐνάντια στὸ Διεθνῆ Σταλινισμὸ καὶ τοὺς ὑποταχτικούς του, ὅπου μπορεῖ νὰ συγκεντρώσει ἐχτελεστικὲς καὶ διοικητικὲς ἐξουσίες στὰ χέρια του.

Ἔτσι καὶ στὴν περίπτωση τοῦ Δημητρώφ, ἔχει γίνει τὸ ἴδιο ποὺ γίνηκε καὶ σ' ὅλες τὶς ἄλλες περιπτώσεις καὶ μάταια θὰ περιμένει τὸ Διεθνὲς προλεταριάτο νὰ μάθει ποτὲς περισσότερα γιὰ τὴν «ὑγεία» του.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΧΩΡΑ

Αὐτὰ ὅλα ποὺ γίνονται στὶς χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καί, κατὰ κύριο λόγο, στὶς Λαϊκὲς Δημοκρατίες, εἶναι οἱ λογικὲς συνέπειες τῆς πραχτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς θεωρίας τοῦ Στάλιν γιὰ τὸ «Σοσιαλισμὸ σὲ μιὰ καὶ μόνη χώρα» πού, ἀπὸ τὰ 1924, ἀγωνίζεται ὁ Διεθνὴς Σταλινισμὸς νὰ ἐπιτύχει, ἀποκεφαλίζοντας τὴν ἐπαναστατικὴ πρωτοπορεία τοῦ Διεθνοῦς προλεταριάτου.

Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς θεωρίας, ἔχει θυσιασθεῖ τὸ προλεταριάτο, κ' ἔχει γίνει ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος; ἔχουνε ἀκόμα ἐκκαθαρισθεῖ χιλιάδες συνεπεῖς Μαρξιστὲς ἐπαναστάτες στὴ Ρωσσία καὶ ἀλλοῦ σ' ὅλο τὸν κόσμο, καὶ ἐκκαθαρίζονται ἀκόμα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ διατηρηθεῖ ἡ ψευδαπάτη πὼς μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθεῖ σὲ μιὰ μόνο χώρα στὸν κόσμο ὁ Σοσιαλισμός, καὶ νὰ συζήσει αὐτὴ ἡ Σοσιαλιστικὴ χώρα καὶ νὰ συνεργασθεῖ ἀκόμα μὲ τὸ διεθνῆ μονοπωλιακὸ καπιταλισμό, σ' ἀπόλυτη ἁρμονία, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζει τὶς σχέσεις τους ἡ Κοινωνικὴ βάση καὶ ἡ Κοινωνικὴ σύνθεση αὐτῆς τῆς Σοσιαλιστικῆς χώρας !

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ξεπήδησαν παντοῦ οἱ ὁμάδες τῆς ἀντιπολίτευσης στὴν Ἀρχή, καὶ ἡ 4η Διεθνὴς ἀργότερα. Γιὰ νὰ ποῦνε στὸ Διεθνὲς προλεταριάτο, πὼς ἡ Σταλινικὴ θέση πάνω στὸ «Σοσιαλισμὸ σὲ μιὰ καὶ μόνη χώρα» εἶναι ἀντιμαρξιστικὴ στὴ βάση της, καὶ νὰ ὑποδείξουνε στὸ προλεταριάτο πὼς μόνο ἡ Διεθνὴς προλεταριακὴ ἐπανάσταση μπορεῖ νὰ λευτερώσει τὸ Διεθνὲς προλεταριάτο ἀπὸ τὰ νύχια τῆς Μπουρζουαζίας.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ὁ Διεθνὴς Σταλινισμὸς ἀγωνίζεται νὰ κρατηθεῖ μὲ κάθε μέσο, καὶ χτυπᾶ ἀμείλιχτα κάθε δικό του ὀπαδὸ μόλις τὸ δεῖ νὰ κλονίζεται, καὶ νὰ τραβάει γιὰ νὰ βρεῖ τὸν πραγματικὸ μαρξιστικὸ δρόμο του.

Γι' αὐτὸ χτυπάει σήμερα τὸν Τίτο, γι' αὐτὸ χτύπησε τὸ Μάρκο, γι' αὐτὸ χτύπησε τὸ Γκομούλκα, τὸν Κωστώφ, τὸ Δημητρώφ, καὶ ποιὸς ξέρει πόσους ἄλλους θὰ χτυπήσει ἀκόμα, γιὰ ὅσο καιρὸ θὰ στέκεται σὰν ἀντιδραστικὴ θεωρία πάνω στὴν καμπούρα τοῦ Διεθνοῦς προλεταριάτου.

Ὑπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης

Τύποις: «ΖΑΒΑΛΛΗ» Λευκωσία

Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ Κ' ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Οἱ συνέπειες ποὺ εἶχανε οἱ τελευταῖοι πόλεμοι, ἀπὸ τὸ Γαλλοπρωσσικὸ τοῦ 1880, ἴσαμε τὸ Ρωσσοϊαπωνικὸ τοῦ 1905, καὶ τὸν Α' Παγκόσμιο πόλεμο τοῦ 1914—1918, εἶναι ἀναντίρρητες ἀποδείξεις ὅτι ἕνας σύγχρονος πόλεμος ἀνάμεσα στὰ καπιταλιστικὰ κράτη, ὁδηγεῖ σ' ἕνα ταξικὸ πόλεμο στὸ ἐσωτερικὸ κάθε χώρας, ὅταν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐργαζομένων μαζῶν θὰ βρίσκεται μιὰ συνθηκολόγα ἡγεσία. Αὐτό, δὲ γίνεται γιατὶ ὑπάρχουνε μυστηριώδικες δυνάμεις ποὺ ἐνεργοῦνε ἔξω ἀπὸ τὶς συνειδήσεις τῶν μαζῶν. Αὐτὸ γίνεται κυρίως ἐξαιτίας τῶν μεταβολῶν ποὺ γίνονται στὶς συνειδήσεις τῶν μαζῶν, καὶ στὶς σχέσεις τῶν τάξεων μέσα στὴν Κοινωνία.

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα καταστροφικὸ πόλεμο, ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν σύντομα ἐξατμίζεται κάτω ἀπὸ τὶς τρομαχτικὲς ἀπώλειες καὶ τὶς καταστροφὲς ποὺ ἄφησε σὰν ἀποτέλεσμα στὴ χώρα. Ἡ δυσαρέσκεια αὐξάνει, καὶ ἡ ἀντίθεση τῶν μαζῶν πρὸς τὴν Ἐθνική του μπουρζουαζία κάθε μέρα καὶ ἀφυπνίζει τὴν ταξική του συνείδηση. Ἔτσι, ὅσο αὐξάνονται καὶ οἱ δυσχέρειες τῆς κυρίαρχης τάξης, ἡ κατάσταση ὁδηγεῖται στὴ διάσπαση τοῦ ἐσωτερικοῦ μετώπου, καὶ στὸν ἐμφύλιο πόλεμο.

Δὲν εἶναι οἱ οἰκονομικές, πολιτικές, καὶ αἱματηρὲς συνέπειες τοῦ πολέμου, αὐτὲς καθ' ἑαυτὲς ποὺ αὐτόματα καὶ μυστηριώδικα ὁδηγοῦνε στὴν ἐπανάσταση τῶν μαζῶν, ἀλλὰ ἡ ἐπίδραση ποὺ ἔχουνε αὐτὲς στὶς συνειδήσεις τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν χωρικῶν, καὶ τὶς σχέσεις των μὲ τὴν ἐθνική τους μπουρζουαζία καὶ τὸ κράτος της. Ἡ ἀντίθεσή των μὲ τὴν ἐθνική τους μπουρζουαζία, ποὺ στὸ πρόσωπό της βλέπουνε τὸν ὑπεύθυνο τῶν συνεπειῶν ποὺ ἔχει γι' αὐτὲς ὁ πόλεμος, ὁδηγεῖ στὴν ἀφύπνηση τῆς ταξικῆς τους συνείδησης, τὴν ἀποτοξίνωση τους ἀπ' τὸ θρησκευτικὸ καὶ ἐθνικιστικὸ δηλητήριο, στὴ διάσταση τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας, καὶ στὸν ἐμφύλιο ταξικὸ πόλεμο, στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας. Αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα εἶχανε ὅλοι οἱ προηγούμενοι πόλεμοι ἀνάμεσα στοὺς καπιταλιστὲς γιὰ τὸ μοίρασμα τοῦ κόσμου σὲ σφαίρες ἱμπεριαλιστικῆς ἐπιρροῆς καὶ ἐκμετάλλευσης. Ὁ δεύτερος παγκόσμιος ἱμπεριαλιστικὸς πόλεμος, εἶχε μιὰ δυσμενῆ γιὰ τὴν ἐπανάσταση ἰδιομορφία. Ἡ κεραυνοβόλα ἐπίθεση καὶ ἡ προέλαση τῶν Γερμανῶν, δὲν ἐπέτρεψε στὴν συντριμμένη ἀπὸ τὴν ἥττα της ἐργατικὴ τάξη νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὴν κατάρρευση τοῦ μετώπου, καὶ τὴν κρατικὴ ἀποσύνθεση ποὺ ἀκολούθησε. Μέσα στὶς συνθῆκες τῆς κατοχῆς οἱ μάζες δὲν βλέπανε ἄλλο ὑπεύθυνο τῆς φριχτῆς τους κατάστασης ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς φασίστες, ποὺ, ἐνάντιά τους, διοχέτευαν ὅλη τους τὴν ἀγανάχτηση. Ἡ βαρβαρότητα καὶ ἡ βαναυσότητα τῶν ἀρχῶν τῆς κατοχῆς, ἔδινε τροφὴ στὸ ἐθνικιστικὸ μῖσος καὶ δύναμη στὴν ἐθνικιστικὴ προπαγάνδα. Ἡ διεθνιστικὴ πάλη τοῦ προλεταριάτου εὕρισκε ἀνυπέρβλητες δυσκολίες, καὶ ἡ διεθνιστικὴ προπαγάνδα ἔχανε τὴν πιστική της δύναμη, ὅσο ἀναπτύσονταν τὰ βάρβαρα ἐκδικητικὰ μέτρα τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, ἀνάμεσα στὶς κατεχόμενες χῶρες τῆς Εὐρώπης. Γι' αὐτὸ οἱ ἐθνικιστικὲς ὀργανώσεις τοῦ εἴδους τοῦ ΕΑΜ ἀποχτήσανε δύναμη καὶ κῦρος ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐθνικιστικὴ δράση ποὺ ἀναπτύξανε, καὶ ποὺ ἐξαιτίας της μεγάλωσε ἀκόμα πιὸ πολὺ τὸ μῖσος κι' ἀπὸ τὸ ἕνα κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. Κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συγκεκριμένες συνθῆκες, ἀναπτύχθηκε τὸ κίνημα ἀντίστασης τῶν μαζῶν ἐνάντια στὴ Ναζιστικὴ Τυραννία.

Ὅσο ὅμως ἀναπτυσόταν τὸ κίνημα ἀντίστασης κατὰ τῶν Γερμανῶν, τόσο καταστρεφόταν ἡ ταξικὴ συνείδηση τῶν μαζῶν, τόσο ἐνισχυόταν ὁ ἐθνικισμὸς ἀνάμεσα στὶς μάζες, τόσο διασκορπιζόταν ἡ ὀργανωμένη πρωτοπορεία τοῦ προλεταριάτου μέσα στὴν ἀνώνυμη μάζα τοῦ Ἔθνους, τόσο δηλαδὴ ὑποτασσόταν αὐτὴ στὴν ἐθνικὴ της μπουρζουαζία.

Ἡ συμμετοχὴ τῆς ΕΣΣΔ στὸν πόλεμο, τὰ Σοσιαλιστικὰ καὶ Κομμουνιστικὰ Κόμματα ποὺ βρίσκονταν ἐπικεφαλῆς τῶν κινημάτων ἀντίστασης, ἐντείνουνε τὴ σύγχιση, καὶ μεγαλώνουνε τὶς δυσκολίες γιὰ τὸν ταξικὸ προσανατολισμὸ τῶν μαζῶν.

Ἡ ἀνάπτυξη τῶν κινημάτων ἀντίστασης στὶς κατεχόμενες χώρες, ἡ δράση τῶν Κομ. Κομμάτων μέσα σ' αὐτὰ τὰ κινήματα, καὶ ἡ Πανσλαυϊστικὴ καὶ ἀντιγερμανικὴ πολιτικὴ τῆς Ρ. Κυβέρνησης, ἐπιδροῦνε φοβερὰ ἀποτελεσματικὰ πάνω στὶς ἐπαναστατικὲς ἐξελίξεις στὴν Γερμανία. Οἱ προλεταριακὲς μάζες τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας, συγκρατιούνταν στὴν πάλη τους ἐναντίο τοῦ πολέμου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ τους ἱμπεριαλισμοῦ ἀπ' τὸ φοβερὸ ἀντιγερμανικὸ κι' ἀντιϊταλικὸ μῖσος ποὺ βλέπανε νὰ ὑψώνεται ἀπὸ παντοῦ γύρω τους. Μόνο ἔτσι μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ ἡ ἀδυναμία τοῦ προλεταριάτου νὰ μετατρέψει τὸν πόλεμο σὲ ἐμφύλιο—ταξικὸ—καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀδυναμία εἶναι ποὺ συνεχίστηκε ὁ πόλεμος γιὰ ἕξη ὁλόκληρα χρόνια, χωρὶς καμιὰ ἐσωτερικὴ κοινωνικὴ ἐξέλιξη, ἐξὸν ἀπὸ τὴ «Λαϊκοδημοκρατικὴ» στὶς χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης πού, κάτω ἀπὸ τὴ σκιὰ τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ κατοχῆς, οἱ μάζες δὲν κατορθώσανε νὰ ἀναπτύξουνε μιὰ ἀνεξάρτητη πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ δραστηριότητα, γιὰ τὴ ριζικὴ μεταμόρφωση τῶν χωρῶν τους.

3. ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ.

Μετὰ ἀπὸ τὴν κατάρρευση τοῦ Γερμανικοῦ φασισμοῦ, ἂν ἡ Σοβ. Ἕνωση καὶ τὰ Κομ. Κόμματα εἶχανε μιὰ ὁποιαδήποτε σχέση μὲ τὸν Κομμουνισμό, ὁ καπιταλισμὸς Θὰ εἶχε ἀνατραπεῖ στὴν Εὐρώπη, σχεδὸ μὲ δίχως τὴν ἔνοπλη ἐξέγερση τῶν μαζῶν. Ἡ ἀστικὴ τάξη δὲν εἶχε τὴ δύναμη νὰ προβάλει καμιὰ ἀντίσταση. Ὁ ἀγγλοαμερικανικὸς ἱμπεριαλισμὸς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ βρεῖ καμιὰ ἠθικὴ διαικαιολογία γιὰ νὰ πείσει τὸ Ἀγγλικὸ καὶ τὸ Ἀμερικανικὸ προλεταριάτο νὰ πολεμίσει ἐνάντια σὲ μιὰ Σοσιαλιστικὴ Εὐρώπη, καὶ ἔτσι οἱ Σοσιαλιστικὲς προοπτικὲς θάναβαν ἐλπιδοφόρες γιὰ ὁλόκληρο τὸν πλανήτη μας. Ἀλλὰ τὰ «Σοσιαλιστικὰ» καὶ τὰ «Κομ. Κόμματα» ὅπως καὶ ἡ Σοβ. Γραφειοκρατία, ἀντιτίθενται στὸ Σοσιαλισμὸ ἀπ' αὐτὴ τὴν φύση τῶν ὑλικῶν τους συμφερόντων, καὶ ὁ ρόλος τους στὴν ταξικὴ πάλη εἶναι νὰ ἐμποδίσουνε μὲ τὴ βία καὶ μὲ «σοσιαλιστικὴ» φλυαρία τοὺς ἐργάτες νὰ καταλάβουνε, τὴν κρατικὴ ἐξουσία.

Τὰ Ρωσσικὰ στρατεύματα, ἀπὸ συμφώνου μὲ τὰ καπιταλιστικά, κατακλίζουνε τὴ Γερμανία καὶ τὶς ἄλλες χῶρες τοῦ Ἄξονα, πνίγοντας στὴ γένεσητηςτὴνκάθε ἐπαναστατικὴ κίνηση τῶν μαζῶν. Στὶς χῶρες ποὺ «ἀπελευθερωθήκανε», ὅλες οἱ φροντίδες τῶν «Σοσιαλιστῶν» καὶ τῶν «Κομμουνιστῶν» συγκεντρώνουν στὸν ἀφοπλισμὸ τῶν μαζῶν, καὶ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ ἀστικοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, ποὺ σὲ καμιὰ περίπτωση δὲ θὰ κατόρθωναν οἱ καπιταλίστες νὰ ἐπιτύχουνε, ἂν οἱ μάζες εἴχανε μιὰ πραγματικά, ἐπαναστατικὴ Κομμουνιστικὴ ἡγεσία.

Μὰ τὴ δύναμη, σ' αὐτὴ τὴν ἐνσυνείδητη προδοσία τῶν «ἐργατικῶν» κομμάτων καὶ τῆς Σοβ. γραφειοκρατίας, τὴν ἔδωσε ἡ ἀδυναμία τῶν μαζῶν, ποὺ ὀφειλότανε στὸ χαμηλὸ ἐπίπεδο τῆς ἰδεολογικῆς τους κατάρτισης. Ὁ ἐθνικισμὸς τῶν μαζῶν, προϊὸ τῆς κατοχῆς καὶ τῆς «ἐθνικοαπελευθερωτικῆς» δράσης τῶν Σταλινικῶν κομμάτων, τὶς ἔκανε ἀνίκανες γιὰ μιὰ ἀνεξάρτητη ταξικὴ δράση. Τὸ «κίνημα ἐθνικῆς ἀντίστασης», δὲ μποροῦσε, ἀπ' αὐτὴ τὴν ἴδια τὴ φύση του, νἀναπτυχθεῖ σὲ μιὰ πολιτικὴ πάλη ἐνάντια στὴ μπουρζουαζία καὶ τὸ κράτος της. Ἡ ἐπανάσταση εἶναι ἄρνηση τοῦ «κινήματος ἐθνικῆς ἀντίστασης» γιὰ τοὺς ἴδιους τοὺς λόγους ποὺ εἶναι ἄρνηση τοῦ Ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου, τοῦ Ἐθνικισμοῦ, τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, καὶ τοῦ Ἐθνικοκομμουνισμοῦ. Στὸ δρόμο τῆς ταξικῆς πάλης οἱ μάζες θἄμπαιναν σὲ σύγκρουση μὲ τὰ «κινήματα Ἐθνικῆς ἀντίστασης» καὶ τὴν ἰδεολογία τους.

(Συνεχίζεται)

Ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ κλπ.

(Ἀπ' τὴ 1η σελίδα)

τικὴ δύναμη τῶν μαζῶν.

Οἱ ἐπιτροπὲς μετώπου πρέπει νὰ ὀργανωθοῦν ἔπειτα ἀπὸ ἐκλογὲς ἀπὸ τοὺς ἐργάτες τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν, μέσω τῶν ἐκλεγμένων ἐπιτροπῶν τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν φτωχῶν ἀγροτῶν. Πρέπει νὰ γίνουν πραγματικὰ ὄργανα τοῦ κράτους καὶ νὰ πάρουν θέση ὡς πραγματικοὶ μιχτοὶ ὀργανισμοί, σ' ἀντικατάσταση τῶν λειψάνων τῆς ἀστικῆς κρατικῆς μηχανῆς. Πρέπει νὰ γίνουν ὄργανα τῶν δημοκρατικῶν σόβιετ, ποὺ μέσα στοὺς κόλπους των ὅλοι οἱ ἐργάτες θἄχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζουν τὶς ἰδέες τους καὶ τὴν κριτική τους, χωρὶς νὰ καταπιέζουνται ἀπὸ πρόσωπα, καὶ χωρὶς νὰ φοβοῦνται ἀντίποινα.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθεῖ στοὺς ἐργάτες τὸ δικαίωμα τῆς ὀργάνωσης ἄλλων ἐργατικῶν κομμάτων, ὑπὸ τὸν ὅρο ὅτι αὐτοὶ θὰ παίρνουν θέσι στὸ σκελετὸ τῆς νομιμότητος τῶν σόβιετ. Εἶναι ἀνάγκη νἀναθεωρηθεῖ τὸ ὑπάρχο σύστημα διακυβέρνησης καὶ νἀντικατασταθεῖ ἀπὸ μιὰ ἐθνοσυνέλευση ἀποτελούμενη ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν φτωχῶν ἀγροτῶν, μιὰ νέα ἐθνοσυνέλευση ποὺ νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴ Λενινιστικὴ διακυβέρνηση τοῦ 1921.

Αὐτὲς οἱ ἀποφασιστικὲς πολιτικὲς μετατροπὲς πρέπει νὰ κατανοηθοῦν σὰν τὸ οἰκοδόμημα μιᾶς πραγματικῆς κινητοποίησης τῶν μαζῶν, ποὺ πραγματοποιήθηκε ἀπ' τὸ κόμμα σας, διαπνεόμενο ἀπ' αὐτὲς τὶς Λενινιστικὲς ἀρχὲς μέχρι καὶ τὰ πιὸ ἀπομακρυσμένα χωριά. Καὶ ἐξηγοῦνται σ' ὅλους τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς ἀγρότες, ὅπως ἐξηγοῦσε καὶ ὁ Λένιν στὸ 1917, μὲ μιὰ τόσο θαυμάσια ἁπλότητα, τὴ διαφορὰ καὶ τὴν τῶν σόβιετ, ἀπὸ τὴ μορφὴ τοῦ κράτους τῶν ἄλλων χωρῶν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξαπολύσετε ὄχι μόνο μιὰ μεγάλη καμπάνια ἀναμόρφωσης, ἀλλὰ καὶ μιὰ περίοδο ἐλέφτερων συζητήσεων γιὰ ὅλους τοὺς ἐργάτες. Αὐτοὶ θὰ ἐκφράσουν, στὶς συνελεύσεις των, τὴν κριτική τους γιὰ τὴ πραγματικὴ ὑφιστάμενη κατάσταση.

Τὸ κόμμα θὰ ξέρει, ἔτσι, ἐπιτέλους, ποιὲς εἶναι οἱ πραγματικὲς βλέψεις, οἱ ἐποικοδομητικὲς εἰσηγήσεις τῶν ἐργαζομένων μαζῶν, ποὺ τὸ γιγαντιαῖο δημιουργικὸ πνεῦμα τους εἶναι τὸ μεγαλείτερο ἀτοῦ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σοσιαλισμοῦ. Τὸ κόμμα σας δὲν ἔχει τίποτα νἀφοβηθεῖ ἀπὸ μιὰ τέτοια ἐξέλιξη. Ἡ αὐτοπεποίθηση τῶν μαζῶν θὰ αὐξηθεῖ σημαντικά, καὶ θἀποτελέσει τὴ μαζικὴ ἔκφραση τῶν συμφερόντων καὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ προλεταριάτου τῆς χώρας σας.

Ἐντωμεταξύ, δὲ θἄναι ἀρκετὸ νὰ ἐγκαταστήσετε μόνο πλέρια κυριαρχία τῶν ἐπιτροπῶν, γιὰ τὴ μετατροπὴ τοῦ ταχτικοῦ στρατοῦ, σὲ πραγματικὰ σώματα πολιτοφυλακῆς τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν. Ποὺ νὰ δημιουργήσουν δικαστήρια ἐκλεγμένα κατάλληλα ἀπ' τὶς μᾶζες, σ' ἀντικατάσταση τῶν δικαστῶν, καὶ νὰ ἐπαναφέρουν καὶ νὰ διατηρήσουν, αὐστηρὰ τὸ σύστημα ἀνταμοιβῆς ὅλων τῶν ὑπαλλήλων πάνου στὸ ἐπίπεδο τοῦ μέσου ὅρου τοῦ εἰδικευμένου ἐργάτη. Τὸ πρόβλημα τῆς ἐπαναστατικῆς διαμόρφωσης τῆς χώρας σας εἶναι κυρίως οἰκονομικό, ποὺ σ' αὐτὸ παίρνει πρώτη θέση καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἀγροτῶν.

Μόνο μιὰ Λενινιστικὴ γραμμὴ ὑπάρχει γιὰ τὴ λύση αὐτοῦ τοῦ προβλήματος. Κι' αὐτὴ ἡ γραμμὴ εἶναι ἐκείνη ποὺ βασισμένη ἀπάνου στοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἐκμεταλλευομένους τῆς χώρας ἐπιδιώκει ὄχι νὰ παραβιάσει τοὺς νόμους τῆς ὑπαλληλικῆς οἰκονομίας ἀλλά, ἀντίθετα, νὰ ἐπιτρέψει στοὺς ὑπαλλήλους νἀπολαύσουν τοὺς καρποὺς τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Πρέπει νὰ κρατικοποιηθεῖ ἡ γῆ, καὶ νὰ καταπολεμηθεῖ ἡ συγκέντρωση τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν περιουσιῶν στὰ χέρια τῶν κουλάκων.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι διαχωριστικά, οὔτε μ' ἐντάλματα, μήτε βίαια ποὺ μποροῦν αὐτὰ τὰ μέτρα νὰ πραγματοποιηθοῦν. Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ γίνει εἶναι ὅτι πρέπει ἡ μεγάλη πλειονότητα τῶν ἀγροτῶν νἀντηληφθεῖ, σ' αὐτό, τὰ δικά της τὰ συμφέροντα. Γιαφτὸ εἶναι ἀνάγκη, νἀναθεωρηθεῖ τὸ πεντάχρονο σχέδιο.

(Συνεχίζεται)

Τί ἐξυπηρετεῖ κλπ.

(Ἀπ' τὴ 1η σελίδα)

Τὸ Τροτσκιστικὸ Κόμμα Κύπρου, διακηρύττει πὼς μόνο τότες θὰ μπορέσουνε οἱ μάζες νὰ προβάλουνε τὶς διεκδικήσεις τους, νὰ κατοχυρώσουνε τὰ κέρδη τους καὶ νὰ βελτιώσουν τὴ θέση τους, ὅταν θὰ δημοκρατικοποιηθεῖ ὁ τόπος μας, δηλαδὴ ὅταν ἀποχτήσουμε τὸ δικαίωμα ἐλευθερίας Τύπου, Λόγου Συγκέντρωσης, κ.λπ., ὅταν, ἀκόμα θὰ ἔχουμε τὸ δικό μας Κοινοβούλιο, καὶ μιὰ ὑπόλογη στὸ λαὸ Κυβέρνηση. Καὶ γιὰ νὰ γίνουνε αὐτὰ πραγματικότητα, χρειάζεται νὰ ὀργανώσουμε τὴν πάλη μας γιὰ τὸ κέρδισμα τοῦ αἰτήματος γιὰ μιὰ ΚΥΡΙΑΡΧΗ καὶ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΕΚΛΕΓΜΕΝΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ, ποὺ νὰ συντάξει τὸ Σύνταγμα ἐκεῖνο ποὺ μὲ βάση αὐτό, θὰ διακυβερνηθεῖ ὁ Κυπριακὸς Λαός.